

1980 -04- 21

INTERN

UFO-Sverigeinformation

Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för UFO-Sveriges lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och övriga aktiva medarbetare inom Riksorganisationen UFO-Sverige.
INNEHALLET FÅR ICKE DELGES TREDJE PART.

Utges av Riksorganisationen UFO-Sverige.
 Redaktionens adress: SAT/Mats Nilsson,
 Östra Thulegatan 43, 733 00 SALA.
 Redaktionens telefon: 0224/ 1 7 7 7 1
 Tryckning och distribution: Leif Andersson,
 Ryd, 380 60 FÄRJESTADEN. Tel. 0485-373 33
 Utkommer ca 10 gånger per år. Prenumeration 40 kronor
 för kalenderår genom inbetalning av beloppet till postgiro-
 konto 35 44 51-7 Leif Andersson.

Vi upplever nu en jobbig tid inom Riksorganisationen UFO-Sverige. En av anledningarna därtill är att Carl-Axel Jonzon har beslutat sig för att lämna organisationen och med honom "hans" tidning UFO-Information.

Upprinnelsen till detta steg torde vara att han känner sig åtsidosatt. Det har t.o.m. framförts misstankar på en medveten aktion för att få bort UFO - Sveriges grundare från organisationen. Detta förnekar vi bestämt. Vi har ansett Carl-Axel Jonzon som en av de viktigaste kuggarna inom UFO-Sverige. Han hade ju hand om organisationens språkrör utåt. Inte sågar man väl av den gren man själv sitter på.

Nu har dock UFO-Sveriges styrelse beslutat att en ny tidskrift skall utges. Enligt §9 i UFO-Sveriges stadgar måste sådan utges. Arbetet med den har nu nått ganska lång, kontakter med tryckerier och lay-outmän har knutits. Vi räknar att första numret skall utkomma i månadsskiftet maj-juni. När frågan var när detta skrev ej slutgiltigt löst, kontakter med registreringsmyndigheten vid patentverket har dock inletts. För att kunna finansiera denna tidskrift måste vi vädja om hjälp från alla inom UFO-Sverige. Redan har ca 8000 Kr in-flutit till oss i centralgruppen, men vi behöver ungefär 5000 Kr till. Sätt gärna in pengarna på UFO-Sveriges stödfond postgiro 23 90 52 - 4. Tack på förhand. Alla bidrag är välkomna, små som stora.

Inför årets riksstämma blev stämningen en aning irriterad i och med att det begärdes att motion nr. 3 (Från UFO-Center KARLSKOGA) skulle lyftas bort. En sådan odemokratisk åtgärd ville dock dåvarande centralgrupp ej genomföra och detta blev den slutgiltiga orsak som Carl-Axel Jonzon fick till skäl för att lämna UFO-Sverige.

En annan sak som tycks mig lite konstig är en motion från tidningen UFO-Information, om att en centralisering av alla kommunikationer till och från UFO-Sverige skulle ske till tidningens adress. Alla brev, alla telefonsamtal överhuvud taget allt skulle ske via Box 16 Skänninge. Vi har under ett antal år nu hört hur hårt ansträngda man har varit. På ett möte som centralgruppen anordnade den 9/2 80 (se separat artikel i tidn) framkom det att den information som framförs i denna tidning ej hanns med att läsas, utan man ville att vi i centralgruppen skulle sända särskilda brev eller ringa ner och tala om det senaste. Genom ledare i UFO-Information har vidare fått höra hur mycket hjälp de behöver, man hinner inte med. Nu ville man alltså dra på sig ännu mera jobb som man då i rimlighetens namn hade ännu mindre tid att göra. Jag frågar: Vad är den egentliga tanken bakom denna motion?

För att återgå till dagsläget, vi behöver hjälp med artiklar, översättningar, teckningar, fotografier m.m. Ni som har uppslag hör av er till centralgruppen tel: 0224/17771. Om ni har någon kritik mot centralgruppen och den kommande tidningen hör då av er till oss. Vi måste få kritik, utan den kan vi inte bli bättre. Kom ihåg att vi vill ha den rakt framifrån och ej som det varit en tid, ett fegt krypande bakom ryggen. Det är konstigt att medlemmar i UFO-Sverige som har rykte om sig att vara öppna och fördomsfria har sysslat med sådana smutsiga saker.

Vi vill här även framföra en ursäkt till UFO-Falun som genom ett missförstånd blev utan mandat på riksstämman. Vi hoppas att något sådant ej ska upprepas.

Jag vill sluta denna "ledare" med ett uttalande från Carl-Axel Jonzon. I sin ledare i UFO-Information nr 1/78 säger han:

"Mitt och den svenska ufologins mål är förståelse människor emellan. Jag har sett ufologin som en gemensam nämnare för människor med skilda uppfattningar.....". Han kan själv få ta ställning till hur dessa ord stämmer överens med det sätt, han själv har agerat på den sista tiden.

Håkan

Den minsta kända stjärna är LP 357-186. Den har en diameter som bara är hälften så stor som månens, c:a 1700 km.

PLANERINGSKONFERENS

KALLELSE

Den 30/5 - 1/6 anordnar Köpings UFO-förening tillsammans med UFO-Sveriges centralgrupp en planeringskonferens i Lersäter, Köping. För ändamålet hyr vi denna gång Lersättersgården med 30 bäddar fördelade på 5 rum, vid Lundbysjön, ca två mil norr om Köping.

Inkvartering börjar redan fredagen den 30/5 klockan 17⁰⁰, för dem som önskar använda denna dag som resdag. Själva planeringskonferensen börjar klockan 10⁰⁰ på lördagsförmiddagen. På söndagen ägnar vi oss åt lite eftermiddags- och en slutlig sammanfattning av det på konferensen anförda, klockan 13⁰⁰ beräknar vi att vi kan styra kosan hemmåt.

Kostnaden för mat och logi från fredag t.o.m. söndag är 85 kronor per deltagare. Eget sänglinne och handuk skall medtagas.

De som önskar delta i planeringskonferensen skall senast den 14/5 inbetala 85 kronor till Köpings UFO-förenings postgirokonto 74 51 90 - 9. TEXTA namn och adress tydligt på inbetalningskortet och märk talongen planeringskonferens.

Efter denna förhandsanmälan utsänds bekräftelse och vägbeskrivning.

Anm. Efter det att de 30 sängplatserna har gått åt finns visst golvutrymme för deltagare, som medför egen campingsäng eller luftmadrass. Detta meddelas er då ni erhåller vägbeskrivningen. Av administrativa skäl är deltagaravgiften 85 kronor för alla, oavsett om ni bor i egen husvagn eller ligger på golvutrymme, anländer fredag e.m. eller lördag morgon.

PROGRAM:

Lördag 9 ⁰⁰	Frukost
10 ⁰⁰	Planeringskonferensen öppnas
	Under dagen kommer lunch och middag att serveras, ett antal rökpausar kommer också.
ca.20 ⁰⁰	Planeringskonferensen slut.
Söndag 9 ⁰⁰	Frukost
10 ⁰⁰	Sammanfattning och eftersnack
13 ⁰⁰	Hemfärd.

På lördag-kvällen kommer Carl-Anton Mattsson att visa bilder och berätta om sina resor, nu senast till Sydamerika.

De som ej kan disponera söndagen kan åka hem redan på lördagskvällen. Förfrågningar kan göras på 0221/17702 eller 0224/17771.

Centralgruppen önskar att ni i respektive föreningar tar och diskuterar några av följande punkter och sedan på planeringskonferensen talar om vad ni kommit fram till.

1. Förslag till hur vi ska utöka prenumerationsstammen till UFO-Sveriges nya tidning
2. Bör vi inom UFO-Sverige satsa tid och resurser på en Europeisk UFO-kongress i Sverige 1981 - 82.
3. Bör nya klistermärken, dekalerna m.m. tryckas upp.
4. Har ni några idéer om det Nordiska samarbete som under sommaren skall organiseras upp.
5. Ska UFO-Sverige anlita klipptjänst eller kan varje lokalgrupp stå för bevakning och insändande av klipp till centralgruppen, ur resp. grupps närliggande tidningar.

Vi hoppas att ni ställer upp, kom gärna med egna förslag och tips.

VÄLKOMNA.

RIKSORGANISATIONEN UFO-SVERIGES CENTRALGRUPP

Svenska arbetsgrupperna för UFO-identifiering

RIKSORGANISATIONEN
FÖR IDEELL SAMVERKAN
I UFO-FRÅGOR

Postadress:
UFO-SVERIGES CENTRALGRUPP
Östra Thulegatan 43
733 00 SALA
Tel.: 0224-177 71, 0171-320 35

PROTOKOLL

UFO-SVERIGES STÖDFOND
POSTGIRO 23 90 52-4

Postadress:
UFO-SVERIGES CENTRALGRUPP
Östra Thulegatan 43
733 00 SALA 08-473049
Tel.: 0224-177 71, 0474-926 95

fört vid Riksorganisationen
UFO-Sveriges riksstämman

1980 03 22

i Sandbroskolans aula, Enköping

Handläggare

Datum

§ 1.

Håkan Ekstrand öppnade riksstämmans interna förhandlingar och hälsade ombud och medlemmar välkomna.

§ 2.

Upprop av lokalgruppernas ombud förrättades. Av 24 medlemsgrupper var 14 representerade.

§ 3.

Stämman godkände och fastställde den föreslagna dagordningen.

§ 4.

Till rösträknare valdes Jan Eriksen och Bo Rosling.

§ 5.

Till mötesordförande valdes Crister Nordin och till att föra mötets protokoll Birgitta Andersson.

§ 6.

Till att justera riksstämmans protokoll valdes Ingvar Damm och Monica Johansson.

§ 7.

Centralgruppens verksamhetsberättelse föredrogs.

§ 8.

Revisorernas berättelse föredrogs.

§ 9.

Stämman beslutade att lämna ansvarsfrihet för styrelsen för det gånna verksamhetsåret.

§ 10.

Stämman biföll en motion från Enköpings UFO-förening om att en krona per medlem i lokalgrupperna skall gå till UFO-Sveriges stödfond.

§ 11.

Stämman biföll en motion från Enköpings UFO-förening avseende tillsättande av arbetsutskott för utredning av informationsledar-frågan.

§ 12.

Stämman biföll en motion från UFO-Center Karlskoga. Ett arbetsutskott kommer att tillsättas för att undersöka möjligheterna till ändrande av mandatfördelningen.

§ 13.

En motion från föreningen UFO-Information avslog med hänvisning till Motion 2, § 11.

§ 14.

Stämman avslog en motion från föreningen UFO-Information avseende enhetlig adress inom riksorganisationen.

§ 15.

Stämman avslog en motion från Gävleborgs UFO-förening och hänvisade till Motion 2, § 11.

§ 16.

Stämman avslog en motion från Gävleborgs UFO-förening avseende tillsättande av kontaktman mellan Centralgruppen och UFO-Information.

§ 17.

Stämman biföll en motion från Stockholms UFO-förening avseende behandlingen av UFO-Sveriges material. Ett arbetsutskott kommer att tillsättas för vidare utredningar i ärendet. De i motionen nämnda experterna bör i första hand tas bland våra egna medlemmar.

§ 18.

Stämman beslutade att medlemsavgiften för grupperna skall vara oförändrad (60:-).

§ 19.

Stämman utsåg Sala Amatörförening för Tvärvetenskap till Centralgrupp för perioden fram till 1981 04 04 (omval).

Centralgruppens sammansättning blir då: Crister Nordin ordförande, Annika Nordin, Mats Nilsson, Håkan Ekstrand och Karl-Olov Pettersson.

§ 20.

Till revisorer valdes Bo Roslind och Jörgen Kvist. Till revisors-suppleant valdes Jan Eriksen.

§ 21.

Till valberedning inför 1981 års riksstämma utsågs Västerås Tvärvetenskapliga Förening (VTF).

§ 22.

Niels Nielsén läste upp en skrivelse avseende utträde ur Riksorganisationen för Faluns UFO-förening, UFO-Syd och UFO-Information.

Jan Johansson läste upp ett brev från URD avseende ett eventuellt samarbete mellan organisationerna.

Dessa skrivelser lämnas till Centralgruppen för utredning.

§ 23.

Riksstämmans interna del avslutades.

Vid protokollet:

Birgitta Andersson
Birgitta Andersson

Justeras:

Ingvar Damm
Ingvar Damm

Monika Johansson
Monika Johansson

KASSARAPPORT FÖR UFO-SVERIGES STÖDFOND

Postgiro: 23 90 52-4

Avseende tiden: 1979-01-01 — 1979-12-31

(Per den 31 dec. 1979)

Inkomster	kronor	17.615,00
Utgifter	kronor	19.439,68
Underskott under 1979	kronor	1.824,68 -
Tillgodo från 1978	kronor	3.757,60
Behållning den 31 dec. 1979	kronor	1.932,92

Åtorp den 1980-03-07

A. Milianowicz
/ FÖRVALTARE /

REVISIONSBERÄTTELSE

Undertecknade som utsetts till revisorer för UFO-Sverige har granskat organisationens räkenskaper för tiden 790101-791231 och funnit alla poster rätt förda och försedda med vederbör- ligen verifikationer varför vi föreslår att styrelsen beviljas full ansvarsfrihet.

HALLSTAHAMMAR 800318

Bo Roslund
Bo Roslund

Reviser

Jörgen Kvist
Jörgen Kvist

Revisor

TILL UFO-SVERIGES LOKALFÖRENINGAR OCH ÖVRIGA MEDLEMMAR

Så har vi då avverkat ytterligare en riksstämma i UFO-Sveriges regi. Som alla säkert vet så ägde den rum i Sandbroskolan i Enköping.

Jag vill här passa på tillfället att än en gång tacka Enköpings-UFO-förening för det stora arbete som nedlagts på att åstadkomma ett så intressant informationsprogram. Trots att man fick ändra innehållet något på grund av ett par återbud från tänkta medverkande, så är jag övertygad om att den mångfaldiga publiken var helt nöjd med dagen.

Under förmiddagen ägde UFO-Sveriges interna förhandlingar rum varvid jag fick förtroendet att till stora delar leda dessa. Vid nämnda förhandlingar, framkom det inte helt oväntat olika åsikter om det fortsatta arbetet inom UFO-Sverige.

Vi hade bland annat att ta ställning till och yttra oss om ett antal motioner som brukligt är vid våra riksstämmor. Det är ju som bekant vid riksstämman, vilken är UFO-Sveriges högsta beslutande organ, som motioner och olika åsikter dryftas och om möjligt beslutas. Vid dessa tillfällen är givetvis alla synpunkter på verksamheten och organisationen välkomna. Detta helt i linje med det demokratiska tänkesätt som förhoppningsvis råder i övriga delar av vårt samhälle. Hur ställningstagandet till årets motioner utföll efter röstning av de lokala ombuden framgår av protokollet från internförhandlingarna.

Nu hör det även till saken, att negativa reaktioner hade framkommit i förväg. Detta tydligen på grund av en del motioners innehåll.

Detta resulterade i att en ledamot under punkten: skrivelser till riksstämman, uppläste ett meddelande som gick ut på att ett par lokalgrupper skulle lämna UFO-Sverige.

Det här är i mitt tycke beklagligt, enär ett sådant förfaringsätt knappast kan vara till gagn för den gemensamma och viktiga målsättningen, nämligen att enligt paragraf 2 punkt d i UFO-Sveriges stadgar: "samla, stimulera och aktivera det intresse som finns för UFO i Sverige, i en gemensam handlingslinje."

Vidare, måste den "demonstration", som representanterna för dessa grupper utförde, starkt kritiseras. Nämligen att lämna lokalen och förhandlingarna innan dessa var avslutade.

Det framfördes stor förvåning till mig från flera B-medlemmar som bevistade riksstämman för första gången, att något sådant kunde ske i en demokratisk förening. Det kändes inte lustigt, men vi skall väl hoppas att inte några medlemmar skall behöva undra över ett sådant förfaringsätt i framtiden.

En förändring som ägde rum vid riksstämman, var att UFO-Sveriges styrelse förändrades något. I samband med detta, fick jag förtroendet att verka som UFO-Sveriges ordförande.

För detta förtroende vill jag härmed rikta ett varmt tack till UFO-Sveriges alla medlemmar. Jag ser det nu som min målsättning att leva upp till det förtroende som visats mig.

Jag vill även rikta ett tack till den föregående styrelsen och dess ordförande Birgitta Andersson.

Nu är det ju så att UFO-Sverige långt ifrån består av en person. Till min hjälp har jag dels en styrelse, men framförallt medlemmarna i UFO-Sveriges alla lokalföreningar och övriga enskilda B-medlemmar. Det är vi tillsammans som utgör Riksorganisationen UFO-Sverige.

När vi nu gått in i 80-talet, så är jag övertygad om att vi skall göra det i samförstånd och att vi tillsammans skall påvisa att det är till UFO-Sverige och dess föreningar man skall vända sig, om man vill ha en konkret och saklig information om UFO och UFO-forskning idag. Vi har helt enkelt inte tid med interna stridigheter när vi har nått en så pass positiv attitydförändring hos allmänheten i dessa frågor. med förhoppning om att ni håller med mig, önskar jag alla lokalföreningar och övriga ledamöter ett lycka till och en välbehövlig och skön vår.

Christer Nordin

Ordf. för Riksorg. UFO-Sverige

HUR MÅNGA GÅNGER KAN MAN FÖR HAND VIKA
ETT PAPPER?

Att vika ett papper en mångfald gånger har genom tiderna använts av fantasirika matematiklärare för att visa hur snabbt fördubblingar leder till väldiga tal. Jag påminner om det klassiska exemplet med att fördubbla vetekornet på ett schackbräde - på den 64:e rutan blir det mer vete än världen kan producera.

Låt oss nu börja vika. En gång ger oss två papper i tjocklek, två gånger ger oss fyra papper, tre gånger ger oss åtta och fyra sexton. Redan nu börjar det ta emot och bli trögt, men vi viker en femte gång och har då 32 papper i tjocklek. Så tar vi med förenade krafter en sjätte gång och är uppe i 64 och en sjunde och har då 128. Jag tillåter mig betvivla att man lyckats en åttonde gång - då är det 256 papper på varandra. Om pappret är en tiondels millimeter tjockt har man fått en pappersbunt på mer än två och en halv centimeter, förutsatt att man lyckas pressa ihop det ordentligt.

Låt oss nu vika på. Hur högt är stadshustornet? Litet drygt hundra meter. Efter 20 vikningar är pappret 104,85 meter tjockt. Vid 25:e vikningen är pappersbuntens 3 355 meter hög, vilket är ungefär Etnas höjd. Efter 34 vikningar är vi uppe i 171 mil, vilket är mer än hela Sveriges längd som är ca 157 mil. När vi har vikt 39 gånger har vi fått över 54 000 kilometers tjocklek på pappret, vilket är vida mer än ekvatorns omkrets, som är lite över 40 000 kilometer.

Och vid fyrtioandra vikningen är vi uppe i 435 968 kilometer, alltså mer än avståndet till månen, som ju i medeltal är 385 000 kilometer.

RIKSORGANISATIONEN UFO-SVERIGES CENTRALGRUPP

Svenska arbetsgrupperna för UFO-identifiering

RIKSORGANISATIONEN
FÖR IDEELL SAMVERKAN
I UFO-FRÅGOR

Postadress:
UFO-SVERIGES CENTRALGRUPP
Östra Thulegatan 43
733 00 SALA
Tel.: 0224-177 71, 0171-320 35

UFO-SVERIGES STÖDFOND
POSTGIRO 23 90 52-4

POSTADRESS:
UFO-SVERIGES CENTRALGRUPP
Box 151, S-731 01 KÖPING, Sweden
Telefon kontorstid 0221/310 25
Kvällstid 177 02, 161 82

Handläggare

Datum

PROTOKOLL

fört vid sammanträde med Riksorg. UFO-
Sveriges centralgrupp 1980-04-03.

Närvarande: Håkan Ekstrand, Mats Nilsson,
Christer Nordin, Karl-Olov Pettersson och
Annika Nordin.

- §1. Ordf. Christer Nordin hälsade styrelsen välkommen och förklarade mötet öppnat.
- §2. Annika Nordin valdes till att föra mötets protokoll.
- §3. Styrelsens sammansättning efter 1980 års riksstämma:
ordf. : Christer Nordin
Kassör : Mats Nilsson
Skr. : Annika Nordin
Ledamot : Håkan Ekstrand
Ledamot : Carl-Olov Pettersson
- §4. Teckningsrätt för Riksorg. UFO-Sverige har:
Christer Nordin, Mats Nilsson, Håkan Ekstrand.
- §5. Följande medlemmar valdes till arbetsutskott för tillsättande av informationsledare:
Ingvar Damm(Köping)
Håkan Ekstrand(Sala)
Jörgen Granlie(Enköping)
- §6. Följande medlemmar valdes till arbetsutskott för mandatfördelning:
Carl Florian Mico(Karlskoga)
Ingvar Damm(Köping)
Owe Lewitzki(Karlskoga)
- §7. Även ett arbetsutskott för bearbetning av rapportmaterial tillsattes, bestående av följande personer:
Jan Fjellander(Sthlm)
Christer Nordin(Sthlm)
Carl-Anton Mattsson(Nyköping)
Arbetsutskottet har rätt att fritt adjungera lämpliga medarbetare.
- §8. Niels Nielsen Falun, får brev ifrån Centralgruppen angående motiv till uteslutning ur Riksorg. UFO-Sverige enligt §6 i UFO-Sveriges stadgar. Niels Nielsen uppmanas svara inom 1 mån. efter brevets

PROTOKOLL

utfärdande, angående besvär. Efter denna tids utgång, kan uteslutning ske.

- §9. Enligt §9 i UFO-Sveriges stadgar, beslöt Centralgruppen att utge en utåtriktad medlemstidning.
Namn: UFO-SVERIGE AKTUELLT.
Redaktör och ansvarig utgivare: Håkan Ekstrand Sala.
- §10. Mötet kom fram till att en vädjan om ekonomiskt och innehållsmässigt stöd ifrån samtliga lokalgrupper skall sändas ut.
- §11. Beslut om nytt postgirokonto i den nya tidningens namn.
- §12. Beslut om ansökande av postbox till UFO-Sverige.
- §13. Kommande planeringskonferens blir 1980-05-31 och 1980-06-01. Konferensen kommer att hållas på kursgården i Lersäter.
En nordisk planeringskonferens kommer att äga rum i Västerås vecka 27. Norge Sverige, Danmark och Finland deltar.
Kalmar-Ölands UFO-förening åtar sig att stå för planeringskonferens i oktober-november 1980.
- §14. Beslut att legitimationer, utfärdade av Riksorg. UFO-Sverige kommer att återtagas efter begärt utträde ur organisationen.
- §15. Skrivelse: Se bilaga 1
- Styrelsens kommentarer:
punkt 1: mandatfördelningen finns reglerat i stadgarna och är under utredning i ett arbetsutskott, enl. detta protokoll §6.
punkt 2: styrelsen instämmer. Dock anser styrelsen att det inte var frågan om några anmärkningar, utan yttranden och förslag.
Punkt 3: UFO-Sverige är öppet för samarbete åt alla håll och ett större samarbete mellan de nordiska länderna ses som mycket positivt. Styrelsen återkommer i denna fråga efter det att utredningen om UFO-Sveriges eget forskningsarkiv är igångsatt och börjar ta form.
Punkt 4: Styrelsen anser att det är en stor tillgång med de lokala föreningarnas egna tidningar.
Bra artiklar från dessa bör kunna publiceras i UFO-Sveriges rikstidning. Dessutom varken kan eller bör UFO-Sveriges styrelse uppmana föreningarna hur de skall förfara med lokaltidningarna.
Punkt 5: Styrelsen skall sträva efter att verksamheten fungerar efter de i punkt 5 framförda åsikterna.
Punkt 6: Nej.

Vid protokollet:

Justeras:

Annika Nordin

H. Ekstrand

1. För att få lungnare riksstämmor föreslår jag att enbart de olika ombuden för föreningar och B-medlemmar har rätt att komma med någon talan på stämman. Samtidigt föreslår jag att alla föreningar enbart får representeras av ett mandat och B-medlemmar av tre mandat. (Dessa väljs av de B-medlemmar som har kommit till stämman)
2. Ett fel, som jag ser det, begicks på stämman, nämligen att när Vi skulle rösta om de olika motionerna, röstade Vi om styrelsens anmärkningar och inte om motionen. Det brukar vara praxis inom föreningsliv att först rösta för eller emot motionen och därefter om styrelsens anmärkning.
3. För några år sedan i Tönsberg i Norge, bestämdes det att det Nordiska samarbetet måste förbättras. Här fanns människor från Danmark, Sverige och Norge. På detta möte blev mycket sagt och kanske inte alltid något att hänga i granen, men något nyttigt tycker jag i alla fall kom fram i dagens ljus. Danmark har i dag ett datasystem som fungerar bra, och att även Sverige och andra nordiska länder kan ansluta sig till detta system och därvid kan alla berörda parter få stor nytta av detta.
4. Om UFO-Sverige kommer att ge ut en ny tidning istället för UFO-Information, tycker jag att alla övriga Interna tidningar bör läggas ned, för därigenom skapa en bredare marknad för en riks-tidning. I den nya bör även finnas möjlighet att föreningar annonsera ut sina medlemsmöten och aktiviteter. På detta sätt är vi fler om att dela kostnaden. Meningen är då att tidningen ingår i ett medlemskap i en lokalförening.
5. Jag tycker att styrelsen skall lägga ut mera ansvar och arbete på de olika föreningar så att de kommer att känna att de gör någon nytta t.ex. låt planeringskonferensen gå på tur.
6. En sista fundering. Har styrelsen för UFO-Sverige givit Solna Astronomiska Förening tillstånd att använda sig av det radionät och lista som finns idag. Jag och flera finns nu på två icke fungerande listor, varav en som jag aldrig har blivit tillfrågad om jag vill vara med på. Detta är bara en stilla fundering.

1965 upptäcktes i stjärnbilden Svanen (Cygnus) en stjärna av storleksklass 16, vars yttertemperatur bara är ca 4250 C.

Sirius A - även kallad Canicula eller hundstjärnan - (dess officiella benämning är Alfa Cains Majoris, därför att den befinner sig i stjärnbilden Canis Major, Stora Hunden) är den ljusstarkaste stjärnan. Den har den skenbara storleksklassen - 1,58. Tillsammans med en mindre stjärna, Sirius B, utgör den en dubbelstjärna. Sirius A befinner sig på 8,7 ljusår från jorden. Den utsänder 26 gånger så mycket ljus från solen. Stjärnans diameter är 2 400 000 km och dess massa 46,5 kvadriljoner (24 nollor) ton.

CENTRALGRUPPEN

INFORMERAR

Vad kommer nu att hända med UFO-Sverige kanske många frågar sig. UFO-Sverige kommer att finnas kvar och med den de flesta föreningar som är anslutna till den. De som har gått ur eller kommer att gå ur är vad vi vet idag, UFO-Falun och Föreningen UFO-Information. Det som händer är alltså att Vi står utan utåtriktad tidning. En ny tidning är under arbete och vi räknar att första numret är klart i slutet av maj.

Under hösten kommer också symposier att anordnas, där ett enda ufo-fall kommer att belysas från alla håll. Kritiker kommer att inbjudas och vetenskapsmän kommer att ca. en månad i förväg få tillgång till allt material och med hjälp av detta bilda sig en uppfattning som dessa redovisar på symposiet.

En europeisk UFO-kongress är också på förslag. Kontakter med de övriga nordiska länderna kommer att tas i denna fråga.

Ett samarbete med en teknisk tidskrift har också inletts. Önskemål om ett par-tre UFO-sidor har förts fram. På detta sätt räknar vi med att komma ut med vårt material till en större krets av människor.

Ett ökat intresse från radio/tv har också märkts. Nu senast angående det s.k. Wäddö-fallet. Som inom kort kommer att produceras och vid ett senare tillfälle att sändas.

Vi har ca. ett dussintal översättare, men vi behöver fler, har ni några som ni känner och om dessa är villiga att hjälpa oss HÖR AV ER.

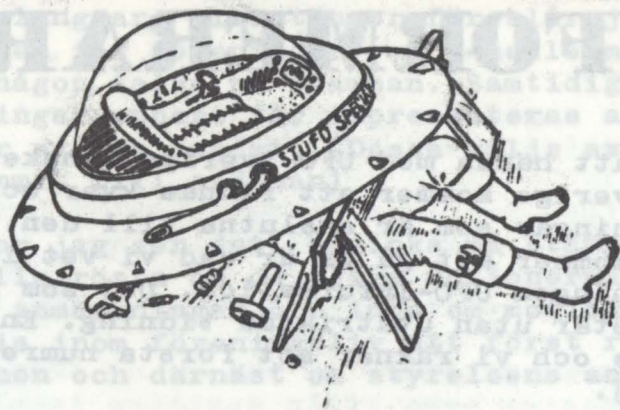
Tecknare är en annan sak som vi lider brist på.

Just nu är en grupp i Stockholm på gång med ett nytt datasystem för UFO-Sveriges räkning. Vi förväntar oss mycket av detta arbete och hoppas att de som sysslar med det åstadkommer ett supersystem. Dessa kommer att hämta impulser från alla håll t.ex. Danmark, USA m.fl.

Ni som sänder centralgruppen skrivelser, uppge i dessa om vi får publicera det som står i dessa. En del av det som skrivs tar vi upp på våra styrelse-möten för behandling, därmed kommer det att publiceras. Vi har valt att köra med öppna möten där alla ska få veta vad som händer. Alla styrelse-protokoll kommer att publiceras i denna tidning.

Av alla variabla stjärnor har den skenbart endast svagt lysande S. Doradus den största ljusutstrålningen. Den befinner sig i Stora magellanska molnet (Nebeula Major). Den sänder ut 300 000 - 500 000 gånger så mycket ljus som solen, och den har den absoluta storleksklassen - 8,9. (Solens absoluta storleksklass är +4,7). Den ljussvagaste stjärna som har observerats är en mycket röd stjärna som ligger 30 ljusår från jorden i stjärnbilden Fiskarna (Pisces). Den utsänder 2 miljoner gånger så lite ljus som solen.

TEKNISKA SPALTEN

Den första frågan till tekniska spalten har kommit in från Fredrik Stenström i Enebyberg.

Tyvärr har det gått en lång tid sedan Fredriks brev damp ner i brevlådan, men nu äntligen så kommer svaret.

Frågan löd: Var kan man få tag i en spole till en UFO-detektor?

Svar: Gamla reläspolar av telefontyp har använts till flera detektorer som byggts av UFO-folket och vid en av de tidigare träffarna i Lersäter hade en av klubbarna raggat upp ett antal telefonreläer som såldes till villiga detektorbyggare för en mindre summa pengar.

Kanske klubben har några spolar kvar och kan hjälpa Fredrik med en spole? Skulle det misslyckas så kan Stockholms UFO-förening hjälpa till om de får kontakt via brev eller telefon. Adressen är Box 376, BANDHAGEN 3, telefonnr: 473049.

Fredrik skriver också att han fått dåligt resultat med en biltändspole. Biltändspolen borde gå bra om den inte råkat få något eller några varv kortslutna.

Titta efter om det möjligen finns några klämskador på spolen. Linda i så fall av det lager där skadan syns tilldess tråden ser snygg och orörd ut. Det finns gott om tråd kvar ändå så var inte rädd för att plocka bort något hundratal meter.

Spolen får inte ha sluten järnkärna, vilket förekommer, i så fall kan inte ändringen i det omgivande magnetfältet inducera någon spänning i spolen. Man kan få bättre resultat också genom att pilla ur den befintliga järnkärnan och byta ut den mot en ferritstav, (av den sorten som används i gamla radiomottagare som antennspole för mellanvågsbandet).

Glöm inte att det bara är ändringen av magnetfältet som ger en spänning över spolen.

Så snart som magnetfältet har stabiliserats så händer ingenting.

Man kan också testa spolen genom att lägga ett par varv ledningstråd omkring den och ansluta ledningens ändar till ett 1,5 volltsbatteri.

När strömmen i kretsen bryts induceras en spänning i (tänd)spolen som bör sätta fart på detektorn.

Vill man ha mera amperevarv så linda bara på några flera varv.

Fredrik kan ju tala om för oss på Stockholms UFO-förening hur det gick och ni andra som har problem skriv så skall vi se om vi kan hjälpa till.

STUFO/Dram

RESUMÉ

Här kommer ett litet referat från det av Centralgruppen sammankallade mötet i Enköping den 9/2-80. Där behandlade vi i huvudsak ett från Niels Nielsen utsänt brev (se bilaga 1). Detta brev sändes ut till ett antal föreningar i Sverige. Dock ej till oss i centralgruppen, som egentligen först borde fått ta del av den i brevet framförda kritiken. Vi återger här en del av vad som tilldrog sig på mötet.. (Siffrorna i texten är hänvisningar till samma siffra i brevet.) Ni som vill ta del av hela mötet har chansen att få låna bandkopior då hela mötet bandades.

1. Niels Nielsen hakar här upp sig på en ren journalistisk tabbe. Alla vet vi ju hur mycket felciterade vi brukar bli i pressen.
2. Alla vet också hur viktiga planeringskonferenserna är. Det kommer fram en hel del förslag, men vi kan på grund av våra begränsade resurser bara genomföra en ringa del av dessa. Vi förstår mycket väl att Nielsen anser att vi har pratat luft. Ty mynnar inte planeringskonferenserna ut i något för Nielsen godtagbara syften anses dessa endast ha mynnat ut i luft.
3. Att Thorvald Berthelsen har lagt ner ett enormt arbete för UFO-Sverige där han både offrat sin hälsa och privatliv vet alla. Vad är det för egoistiskt med att slita ut sin hälsa. Vi undrar lite vilka skador, som tar lång tid att reparera?
4. När Sala tog över värdskapet som UFO-Sveriges centralgrupp, började vi arbeta upp kontakter med massmedia, försvar m.m. Detta tar ju sin tid, för oss ca 8-9 månader. På den sista tiden har dock en massa nya initiativ tagits. Så lekstuga kan man ej kalla detta utan helt enkelt hårt och ideellt arbete.
5. Att komma med påståendet att Thorvald styr UFO-Sverige är en grov insinuation som Nielsen själv får stå för. Att vi har en ledamot med i styrelsen beror på att Köpings-UFO-förening har mångårig vana som centralgrupp och har knutit många och värdefulla kontakter med människor i ledande ställning.

Detta är endast en bråkdel av vad som sades på mötet. Det är här omöjligt att få med allt då mötet varade ca 4-4,5 timmar. Ni som vill veta mera vad som tilldrog sig kan som sagt vända er till centralgruppen, för lån av bandkopior. (Tre C-90 casetter).

Då det på mötet framkom att Nielsen i stort återtog vad han i brevet antytt, lovade han att utkomma med en dementi, vilken han lovade skriva redan nästa dag och sända till berörda parter. Någon sådan dementi har dock ej enligt vår vetskap tillkommit ännu.

M a t s

Falun-10-12-79.

Hejsan.

Kan tänka mig att brevet sätter myror i skallen på dig. Lugn, förklaringen är på väg i form av UFO-Information nr 6. Där kommer jag (undertecknad) att presenteras som UFO-Sveriges Informationsledare. Innan Du får blaskan, vill jag ta tillfället till att personligen informera dig om vad som är på gång. Är det något i brevet som är otydligt, kan Du ringa Reinhold Carleby i Sollefteå. Tel: 0620/12507 så förklarar han.

Att den Svenska UFO-rörelsen inte fungerar som den skall eller är tänkt att fungera, vet snart sagt varenda aktiv medlem i landet. Ingen har dock gjort några större ansträngningar för att råda bot på eländet. 1963 kunde man läsa i Vestmanlands Läns Tidning (Västerås) Ca 58.000 ex, att Köpings UFO-förening drog fullt hus. Så långt allt rätt. Fortsätter man i texten från den 19-10-76, står det följande,

1. Riksorganisationen UFO-Sverige, dvs. i praktiken UFO-föreningen i Köping....Slut citat. När blev UFO-Köping, Riksorganisationen UFO-Sverige?

2. Har en känsla av att Du åkte till Planeringskonferensen utan att egentligen ha någon nytta av det i efterhand. Samtidigt som Du var i Stockholm, var jag i Skänninge och hjälpte till med vår medlems-tidning. Tyckte att det var viktigare tidningen blev klar. Än att sitta i Stockholm och prata luft. Detta ingen kritik till dig. Missförstå mig rätt. Du vet med största säkerhet intet, eller väldigt lite om hur det egentligen står till med allas vår UFO-Sverige. Det allmänna hälsotillståndet är det nog inget fel på. Läremot har Thorvald som satt i centralgruppens topp under ett icke föraktfullt antal år,

3. lyckats med konststycket att förstöra så mycket på sin egoistväg, att dess skador tar lång tid att reperera. Den nuvarande centralgruppen är inkompetent till den milda grad, att den snarare ser ut

4. som en lekstuga, än som ett organ för en seriös fungerande Riksorganisation. Vicare har det pågätt en medveten aktion för att avpolltera Carl-Axel Jonzon. Visserligen drog Thorvald sig skenbart tillbaka vid Riksstämman i år. Men i och med att han fick in "eget"

5. folk i centralgruppen, som dessutom är med i UFO-Köpings styrelse har han fortfarande allt under kontroll-tror han.

Vår medlemstidning har hängt på en skör tråd varje gång, därför att centralgruppen aldrig skickade in något material till Carl-Axel. Thorvald satt på alltihop. För att överhuvudtaget få ihop tidningen var man tvungen till att ta material från annat håll. Men varifrån? Har Du material, skicka det direkt till Skänninge. Risken att det tappas bort, eller blir liggande är stor, om Du skickar det till centralgruppen eller någon i Köping.

För att inte stå inför en upplösning och en återgång till stenåldern.

Beslöt en liten tyst krets av människor, utse mig som UFO-Sveriges informationsledare och ansikte utåt. Något nytt i Svensk UFO-rörelse.

En heltidåkande representant för alla lokalföreningar och medlemmar i landet. Vem betalar kalaset? Det är tänkt att jag skall ta inträde dit jag kommer på mina informationsföredrag. Men detta kan man knappast leva på i längden. Därför behöver jag allt det stöd jag kan få från enskilda intresserade och lokalföreningsmedlemmar. En säng att sova i, käk, hjälp med lokalfrågan osv. Mitt arbete blir förutom den informerande delen, hjälpa till med saker som den lokala föreningen inte kan eller har tid med. Göra reklam för föreningen, dvs göra allt vad jag kan för att den lokala föreningen blir så känd att man kan komma upp på den status man hör hemma. Det sker via tidningsartiklar, lokalradioprogram osv. Jag skall vara en tillgång-inte en tvingad tillgång. Därför ställer jag upp och hjälper till med allehanda arbeten (oav-lönat så klart) där jag kan göra någon nytta. Kan det mesta från birep till potatisskalning.

Hoppas på att kunna komma igång efter nyår på riktigt. Startar hos Reinhold i Sollefteå. Har fått klartecken. Tror Du dig ha någon nytta av att jag kommer upp till dig också, skriv ett par rader.

Den kommande UFO-rörelsen är i behov av idealister. Vi kan inte ha det som det är nu. Där en klunga av egoister sitter och bromsar den utåtriktade verksamheten, som är livsviktig för vår överlevnad.

Det är kämpigt nog att leva, utan att behöva jävlas ytterligare.

Vissa ger sig inte. Därför kommer jag att möta motstånd, eller total passivitet från vissa håll på nästa års Riksstämman. Därför viktigt

att Ni från Er förening skickar in tvenne motioner. 1: Godkännandet av mig som informationsledare (har varit igång i en månads tid redan)

2: bidrag ur stödfonden för min landsomfattande informationskampanj.

Ett långt brev här. Nödvändigt för att Du skall förstå min inställning till mitt arbete för oss allihop.

Många Hälsningar

Wulf Nielsen

HÄGRINGAR

Hägringar uppstår genom ljusbrytning och reflexion, alltså spegling, mellan kalla och varma luftlager, som ofta ligger ganska skarpt åtskilda i atmosfären.

Alla kan med ytterst enkla medel göra ett experiment hemma. Stoppa ner en sked i ett glas med vatten. Skeden ser ut att vara avbruten. När ljuset passerar mellan medier med olika täthet så bryts de i gränsskikten, den så kallade fasen.

Varm luft har mindre täthet än kall luft. Alltså bryts ljuset då det passerar fasen mellan luftlagren. Fenomenet beror på att ljusets hastighet är olika i olika medier. Dess högsta hastighet är i vacuum, lufttomt rum. Varmare luft är tunnare - alltså tommare - än kall luft, och därför går ljuset snabbare i varm luft.

Den vanligaste hägring som vi ser är då vi åker bil och betongen eller asfalten på vägen glänser som om den vore våt, täckt med vattenpussar. När vi kommer närmare finner vi, att vägbanan är alldeles torr. Luften är hetast alldeles över vägen.

I öknen blir ljusbrytningarna mycket stora därför att luften alldeles över ökensanden är mycket het men luften högre upp kan vara rätt kall. Därför ser man ofta palmer upp och ner som om de speglades i vatten. Man får alltså ett falskt och farligt intryck av att vara nära en oas.

Vid havskuster kan man ibland se fartyg och öar högt uppe på himlen. Här är förhållandet omvänt - luften är kallast nere vid vattenytan och varmare högre upp. Synvillan verkar åt andra hållet i jämförelse med ökenhägringen.

Att man under normalt väder inte ser hägringar beror på att luftlagren på olika höjd har samma ljusbrytnings - och reflexionsegenskaper. Visserligen blir luften kallare ju högre upp man kommer - ungefär en halv grad för var hundra meter, men samtidigt blir den tunnare. Den behåller alltså samma täthet. Det finns inga faser.

Men det händer ibland att lufttätheten avtar ovanligt mycket och då kan en ljusstråle brytas eller reflekteras tillbaka till jorden. Många iakttagelser av flygande tefat beror helt enkelt på att ljuset från bilstrålkastare reflekteras tillbaka mot jorden. Det kan te sig som två flygande tefat bredvid varandra och gör mycket häftiga manövrer.

Man har sett hägringar av tågande härrar, ryttarskaror och andra egendomligheter.

Det är väl vad man kallar fata morgana och det roliga är att det är dikten som har gett oss uttrycket. I Artursagan är det kung Arturs vackra och trollkunniga syster som kallas så - fata betyder fe och morgana ursprungligen havskvinna. Ariosto diktade om sagan i Italien, och folket vid Siciliens och Kalabriens kuster - som kunde sina skaller - kallade hägringarna för fata morgana, kung Arhurs trollkunniga syster. Det flesta av det underbara vi ser i hägringar beror helt enkelt på vår fantasi - ibland på längesedan döda skalders fantasi.

A.N.N./SAT.

KÄLLA: Bara fem minuter, Sten Söderberg.

MOT GRÄNSERNA

Signal ur stor rymd

I varje värld, där medvetet liv råkat börja spira ur allsköns komplicerad utveckling av kolföreningars innebärande tendens mot det komplexa, kommer förr eller senare det medvetna - i vilken utformning som helst - att bli varse möjligheten av annan medvetenhet i aktion på någon annan plats i universum. Som allmän idé är detta något som ligger mycket nära tillhands för varje organism, som börjat utnyttja material och kraftspel i organiserad omfattning i den första utvecklingsfasen av spirande tankeverksamhet. För oss själva, med en årmillion av utveckling från primaternas nivå fram till nuvarande människa i all sin yrvakna medvetenhet om materiens och egna möjligheter, har de senaste tusen åren - den sista tusendelen av tidsförloppet - lett fram till utformningen av primitivt teknik-medvetande, och därmed i accelererat tempo initierat en första utforskning av vår närmaste omgivning, därefter vårt lokala planetsystem, och sedan allt det som kan observeras längre ut.

I betraktande av att vi, som medvetna varelser, utan tvivel måste betraktas som relativt utvecklade, med en ytterst obetydlig tidrymd bakom oss av självständigt tänkande, är det tydligt, att idén om andra världar behöva av medvetna varelser är något som inte kräver alltför mycket av avancerat tankearbete utan snarare något som blir något självklart för varje organism, som skaffat sig enkla hjälpmedel att studera naturens möjligheter inom den lokala hemmaregionen. I och med att en medveten organism nått den oundvikliga insikten i naturvetenskap och teknik blir tanken på utforskning av andra världar, genom alltmer skärpta instrument, och senare rymdfärder, något av en naturlig konsekvens av utvecklingen, något som helt enkelt måste aktualiseras förr eller senare - antagligen redan på mycket tidigt stadium. Ur denna synpunkt förefaller chansen att påträffa en civilisation i vårt kosmos, som nått viss grad av medvetenhet, men som ännu inte börjat göra praktiska försök att prova möjligheterna till interplanetär kommunikation, synnerligen liten.

Vårt utforskande av spår av liv på våra grannplaneter - och så småningom allt längre ut i rymden - blir därför oundvikligen präglad av ett antingen-eller. I den mån vi kommer att finna något av liv kommer detta antingen att te sig som något relativt primitivt och omedvetet, eller som något medvetet med betydligt längre teknisk tradition bakom sig än vi själva; något som för länge sedan passerat den första expansiva utvecklingsfas, som för oss har tagit knappa 200 år av tekniskt förberedelsearbete och nu kommer till praktiskt uttryck under de senaste tio årens minimala fraktion av tid i universell skala. Vi är antagligen inte ensamma i vårt arbete att vidga vårt lokala vetande; många med samma målsättning har säkerligen kommit mycket längre än vi och har sannolikt sedan länge provat att genom signaler genom stor rymd skapa kontakter för utbyte av data rörande liv och livsproblem på avancerad nivå.

I det universum vi för närvarande kan överblicka kan vi registrera mer än tio milliarder stjärnsystem, galaxer och stjärnhopar, antagligen bara en tiondel av vad som existerar utom räckhåll för våra primitiva instrument. 10^{11} organisationer av solar av varierande storlek och kraftutveckling; varje organisation hållande i medeltal igen 10^{11} sol-enheter, totalt en 10^{22} - en tiotusen millioner millioner millioner - ljuspunkter av förtärande av materia, fördelade inom en gåtfull rymd där inter-galaktiska avstånd räknas i millioner ljusår och där gränserna för det observerbara, räknat i ljusår, överstiger siffran 2 milliarder.

Inom vår egen galax, vår Vintergata, vårt eget lokala solsystem, med sina hundra milliarder solar rör vi oss med medelavstånd sol-till-sol av storleksordningen 10 ljusår, allt inom den helhet som har en ungefärlig största diameter av ca 100 000 ljusår i sin utformning som en utplanad spiralstruktur.

Mot gränserna

Många av deltagande solar i denna lokala anhopning av materia i termisk upphetsning hör till samma typ som vår egen centralsol, kanske en tusendel, försiktigt uppskattat, vilket skulle ge omkring hundra millioner liknande enheter. En av dessa vet vi håller ett planetsystem, ett system av cirklande avsvunna kosmiskt grus. Hur många av de andra?

I den mån vårt astrofysiska vetande utvecklas börjar vissa teorier angående utformningen av planetsystem att växa fram, varvid inom ramen för det allmänna problemet rörande utformningen av solar i tidernas morgon begreppet planetsystem börjar infogas som något av en generell företeelse; något som på något sätt är ett allmänt ackompanjemang till utformningen av den större process, som leder till utbildningen av en sol i all dess enorma materianhopning och våldsamma energiutveckling. Ur denna synpunkt skulle utbildade planetsystem kring varje sol vara regel, snarare än undantag. Å andra sidan föreligger lika plausibla teorier som i sin utformning antyder att planetsystem är något relativt sällsynt, kanske något som bara förekommer en gång på miljonen i samband med vissa speciella kosmiska händelseförlopp. Antar vi den senare siffran - bara som basis för en uppskattning - kommer vi till ca hundra planetsystem med en centralsol av vår egen typ; ger vi alla andra solar samma chans är vi uppe i hundratusen, även från denna mer försiktiga utgångspunkt, detta bara inom vår egen galax, en av de tio - eller hundra - milliarderna av existerande stjärnsystem.

Chansen för att inom ett planetsystem vissa planeter skall ha yttre möjligheter att hålla liv är naturligtvis liten, men inte så liten, som man i allmänhet föreställer sig. Inom vårt eget lokala system har, som utvecklats i tidigare kapitel, liv en definitiv chans inom den region, där infallande strålning håller sig inom området 1-4 cal/cm²/min, och där planetmassan är tillräckligt stor att hålla kvar flyktiga beståndsdelar inom ett atmosfärshölje. Alltså något av 0,1-10 av jordens massa, och dessutom med viss tillgång till vatten och enkla kolföreningar. Gör vi det pessimistiska antagandet att dessa kriterier endast uppfylls i en tusendel av alla existerande planetsystem i vår galax har vi i alla fall minst ett hundratal att räkna med; sett ur synpunkten att planetsystem är en allmänföreteelse bör vi ha ungefär en miljon, alla med möjlighet till utveckling av liv, några med definitiva chanser till medvetet liv, och därmed automatiskt med möjligheter att ställa samma frågor som vi gjort.

För några är allt detta elementa och de har redan under årmillioner av tid kommit till klarhet vilka chanser det finns att överhuvudtaget ansträngningar till intergalaktisk kommunikation skall kunna ge någon som helst utdelning. Skulle de göra försök i denna riktning, antyder detta att de bedömer situationen som klart gynnsam för ett channstagande i stor skala.

Den utforskning av existerande liv utom hemmaplanetens regioner, som vilken som helst civilisation i världsallet kan tänkas planera, kan uppdelas i tre projekt i metodiskt avseende.

1. **Direkt inspektion.** Besök på platsen, först via robotsatelliter med automatiska anordningar, studier och studieresultatens tele-överföring till utgångsplanet. Därefter personlig observation genom färd och återfärd med lämpliga farkoster. Allt något, som gäller interplanetär forskning, där direktiv från hemmaplaneten kan fångas inom timmar, möjligen dygn. Hit hör vidare allt som kan observeras med spektral-analytiska hjälpmedel i den första fasen av projektet, innan direkta rymdfärder kan genomföras. Vi har just börjat med detta projekt.
2. **Avlyssning och sändning av identitetssignaler.** I stort sett gäller detta intergalaktiska studier, varvid signaler kan tänkas utgå från objekt med ett maximivstånd av 10, möjligen 100 ljusår. Signalernas natur ligger på det elektromagnetiska vågområdet, antingen ljus- eller radiovågor av kortvågstyp.
3. **Uthytte av informativt material.** Gäller arbete på mycket lång sikt, långt efter det projekt 2 satts i verksamhet, varvid intervallen mellan sändning av ett meddelande och ett eventuellt svar kan röra sig om 1 000–100 000 år, i gynnsammaste fall ett par hundra.

Projekt 1 är något som rör hemmaplansforskning och som redan berörts i föregående kapitel, men projekt 2 har en del poänger, som vi här kan ta upp till diskussion, speciellt som detta område redan börjar aktualiseras för oss själva.

Till att börja med är det här fråga om försök till intergalaktisk kontakt mellan objekt, som befinner sig på många ljusårs avstånd. Vi har vår närmaste solgranne på ett avstånd av 4,3 ljusår: β Centauri. På 10,7 ljusårs distans ligger ett annat objekt, på 15,9 ett par andra; chansen att någon av dessa solar håller planetsystem med intelligent liv är naturligtvis ganska ringa. Det kan emellertid löna sig att något fundera över vilka tekniska arrangemang man i princip skulle behöva för att sända ett uppfattbart meddelande över denna distans, mellan 5–15 ljusår, ett ytterligt litet avstånd mätt med kosmiska mått.

För att överhuvudtaget på en planet med jordens omfång fånga en signal – med så pass intelligent utformning att den skiljer sig från vanligt kosmiskt brus – fordras i varje fall att den motsvarar en styrka av 10 watt, täckande den mottagande planetytan. För att översända ett sådant belopp över en distans av en 10 ljusår i form av intelligent pulssade signaler fordras emellertid en apparatur, som betydligt överskrider vad vi för närvarande kan prestera. Vi kan lyssna, det är sant, och en sådan mottagare som den vid Jodrell Bank i England med sin paraboliska radiovågsreflektor av en halv hektars yta kan faktiskt uppfånga signaler om $2 \cdot 10^{-13}$ watt, just så mycket som motsvarar en total ingångseffekt om 10 watt mot halva jordytan; men våra sändarmöjligheter för avståndet 5–15 ljusår är begränsade.

Vi måste nämligen räkna med en fullkomligt sagolik precision i fokuseringen av utgående strålknippe för att inte utsänd effekt skall spridas över en så stor mottagaryta, att den lilla fraktion som kan falla på ett visst planetobjekt blir för liten, dvs. under 10 watt. Teoretiskt sett skulle Jodrell Bankreflektorn, om den hade en sådan fokusering som motsvarar en tiotusendels bågsekund kunna översända ett meddelande från oss, med en utgångseffekt av 10 watt, till en planet av jordens omfång på 5 ljusårs avstånd, men detta är en ren chimär. En sådan precision är något som möjligen kan uppnås med rent optisk-astronomiska instrument, som Mount Palomarteleskopet, men inte med radioreflektorerna med deras mycket större yta.

Skulle vi räkna med en betydligt större spridningsvinkel, t. ex. en hel bågsekund – fortfarande en för närvarande orealisierbar precision – skulle det utgående strålningsknippet på avståndet 4,5 ljusår från oss täcka en 10^6 gånger större yta än planetens egen, vilket medför 10^6 gånger mindre mottagen energi per ytenhet. Vi kan kasta en blick på följande tabell.

Spridningsvinkel för sändarstråle räknat i bågsekunder (3 600 per grad)	Täckt yta på avståndet 4,5 ljusår i km^2	Nödvändig sändareffekt för att ge en signal om 10 watt till ett objekt om $300 \cdot 10^6 \text{ km}^2$ s yta och 4,5 ljusårs avstånd
1000 (– 0,36)	$3 \cdot 10^{22}$	10^{15} watt
1,0	$3 \cdot 10^{16}$	10^9 watt
0,1	$3 \cdot 10^{14}$	10^7 watt
0,0001	$3 \cdot 10^8$	> 10 watt

De understrukna värdena anger våra nuvarande prestanda ifråga om fokuseringsprecision och sändarenergi per impuls. Som synes ligger vi med nuvarande kläna fokusering om ca 1 000 bågsekunder en 10^6 -faktor under erforderlig energi vid denna spridning. Skulle vi komma ner till en spridningsvinkel av en bågsekund skulle vi fortfarande ligga ca 100 gånger under vad vi för närvarande kan prestera av energi per impuls. Som synes skulle det löna sig mer att arbeta för bättre precision än att söka mobilisera större energimängder för sändningen. Precision betyder här något liknande en ytnoggrannhet om $\pm 0,01$ mm för en parabolisk reflektor med 100 meters radie! Med en sådan reflektor riktad mot en noggrannhet av 0,1 bågsekunder mot ett bestämt mål skulle 10^7 watt per impuls – nuvarande mobiliserbart belopp – kunna översända nödvändiga 10 watt till en mottagaryta av jordens storlek på 4,5 ljusårs avstånd. Skulle vi inom en närmare framtid vara kapabla att åstadkomma utgående impulser om ca 10^6 watt, vilket är ett jättebelopp, skulle noggrannheten i reflektorkonstruktionen kunna nedbringas till $\pm 0,1$ mm, vilket måhända torde vara överkomligt, i varje fall inte helt utom möjligheternas gränser.

Med dessa beräkningar som bakgrund är det tydligt att vi här på jorden ännu så länge inte kan mobilisera de resurser som fordras för att sända något slags meddelande genom den intergalaktiska rymden till närmaste solsystem, men chansen är stor att vi om en hundra år, kanske tidigare, kommer att försöka oss på något liknande.

Ett projekt som detta, att sända ut en sökarstråle med något slags identitetssignal i rymden, innebär naturligtvis att man antar, att förutsättningen finns att signalen skall bli uppfångad någonstans, uppfattad – och på något sätt besvarad. Det är ett spel med sannolikheter, där chansen är liten och vinsten okalkylerbart stor.

Frågan är hur många objekt i vår omedelbara närhet – inom rayonen 5–500 ljusårs avstånd – som just nu är sysselsatta med avlyssnande, och samtidigt med utsändning, kriteriet på en någorlunda tekniskt avancerad medveten intelligens.

En sak är säker, nämligen att om vi någon dag skulle råka fånga in en ovanlig signalserie av mer än ett par sekunders längd, antydande något slags intelligens bakom sändningen, detta måste betyda att vederbörande medvetet riktat in sin sökarstråle på oss. Oriktad kringstrålning av en sändare har ingen chans att nå ett objekt på ett par ljusårs avstånd ens med uppbåd av de mest sagolika utgångsenergibelopp. En fix parabolisk sändare med god fokusering skulle likaledes vara orealistisk i betraktande av att vederbörande planets egenrotation skulle medföra att sökarstrålen i ständigt svep skulle genomkorsa rymden utan chans till längre kontakt med något speciellt objekt. En sändarplanet med 24 timmars egenrotation, på ett avstånd av ca 5 ljusår från oss och med fast parabolisk sändare, skulle svepa sin sändarstråle genom hela vårt planetsystem på max. en sekund, en allt för kort tid för att vi skulle kunna fatta dess metodiska pulsmönster. Om vi fångar en intelligent signalserie, betyder detta att vår sol och andra objekt i strål-gången utvalts som mottagare på grund av att vederbörande sändare räknat ut att chansen till planetsystem i denna sektor är så pass stor att det lönar sig att ödsla dyrbar energi i denna riktning. Vi å vår sida har redan räknat ut detta, och om vi skulle söka att systematiskt lyssna in saker och ting, har vi ett

fåtal objekt som det skulle löna sig att rikta en större reflektor mot. Vi begränsar oss här till möjliga objekt på ca 5–15 ljusårs avstånd i betraktande av att sändning från större distanser – åtminstone för oss – verkar ha utomordentligt ringa chans att kunna genomföras, även med de tekniska resurser, som skulle kunna mobiliseras av en superintelligens med obegränsad energi till förfogande. Vårt val blir det närmaste intragalaktiska grannskapet representerat av ett snävt urval av solar på avståndet 4,0–16,0 ljusår.

Objekt:	Avstånd i ljusår	Spektralklass (vår sol = G ₀)	Strålningsintensitet (vår sol = 1)
α -Centauri	4,3	G ₂	1,1
α -Canis majoris	8,6	A ₁	26
α -Canis minoris	10,0	F ₅	5
ϵ -Eridani	10,7	K ₀	0,33
γ^1 -Eridani A	15,9	G ₅	0,36
γ^1 -Eridani B	15,9	B ₇	0,048
γ^1 -Eridani C	15,9	M _{1c}	0,0012
α -Aquilae	16	A ₇	9

Spektralklassbeteckningarna är en astronomisk konvention för att med en kort symbol ange en sols kemiska och fysikaliska status, varvid serien O, B, A, F, G, K, M, N, S med suffix 1–9 anger något av en utvecklingsserie för solar i allmänhet enligt ett visst mönster. Det som vi här närmast kan rikta in oss på är att ett planetsystem med chans till liv bör ha en centralsol, som inte är för het och inte för sval, vilket begränsar urvalet ovan till 3 objekt, som verkar ha de största chanserna: α -Centauri, ϵ -Eridani och γ^1 -Eridani A. Av dessa är den första och sista av en spektralklass, och därmed av en typ, som kommer vår sol rätt nära. För närvarande är faktiskt ett projekt i gång vid radioobservatoriet i Green Bank, USA, att avlyssna kortvägsbrus från dessa objekt, varvid speciellt ϵ -Eridani ägnas ett speciellt intresse.

Den teknik, som här provas är att från den region som valts som lyssningsobjekt söka urskilja något karakteristiskt i allt statistiskt kortvägsbrus som utgår från otaliga regioner av vår och andra galaxer, där termiskt upphetsat väte utsänder ore-

gelbundna amplitudvariationer på 21,1 cm-bandet. Man måste här med små tidsintervall jämföra inkommande signaler från objektområdet med kringliggande allmänt brus för att med moderna dataanalysatorer söka komma underfund med om inkommande signaler från mål-regionen håller något av ett antistatistiskt innehåll. Med andra ord något av ett meddelande av typen: här är jag, var är du?

Så långt har säkerligen en presumptiv sändarorganism räknat ut att en någorlunda intelligent mottagare har gjort arrangemang för avlyssning. Frågan är nu hur en signalserie kan vara utformad för att direkt väcka en primitiv varelse inom räckhåll för sändarens riktade sökarstråle till varseblivning att här händer något utanför rent statistiska förlopp.

Det är att förmoda att varje signal, som utgår så att säga på försök från en planet med visst naturvetenskapligt-tekniskt kunnande, kommer att ha en förbluffande uniformitet, varifrån den än kommer. Det är nämligen rätt troligt att alla programchefer resonerar efter samma mönster i första omgången, nämligen att signalen bör innehålla något som *inte* kan uppkomma inom universums materia i allmänhet, utan är resultatet av enkelt tänkande, dvs. ett uttryck för liv. En sändning av primtalsserien: 1, 2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19 ... ligger härvid nära tillhands för att antyda att sändaren inte är bortkommen i matematik och dessutom vet att primtalsserien inte kan uppstå genom någon som helst materielltransformation i omedvetenhets tecken. Å andra sidan vet redan sändaren, att vi om vi är någorlunda begåvade redan har räknat ut detta och fattat att den primtalsserie, som kan tänkas mottas måste vara avfattat på ett universellt gångbart matematiskt språk, och inte i form av vårt lokala dekadiska räknande, 1, 10, 100, 1 000, 10 000 osv. Vårt – och sändarens – val blir säkerligen det binära systemet: 2, 4, 8, 16, 32, 64, 128 ... vilket har fördelen att tal kan enkelt sändas som punkt-streck-serier. Ur denna synpunkt ter sig första utgående signal omfattande primtalserien från 1 till 19 som:

• • • • •
1 2 3 5 7 11 13 17 19

Den här signalen är fullt tillräcklig för att en lyssnare skulle börja spetsa öronen och med intresse avvakta en fortsättning. Den kommer:

• • • • •
2 10 18 36 54 86

Denna nya serie är ett memento för oss att vederbörande anger en introduktion till atomfysik, nämligen den talserie, som anger det maximala antalet elektroner per avslutat skal för elementserien. Den anger härvid som ett exempel ädelgasseriens elektrontal och därmed deras kärnladdningar från: ^2He , ^{10}Ne , ^{18}Ar , ^{36}Kr , ^{54}Xe , ^{86}Rn , antagligen bara för att göra oss vakna för något kemiskt betonat som skall komma i nästa serie-följd:

• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •

1...20...26...22...12...11...13...24...28...

¹H, ²⁰Ca, ²⁶Fe, ²²Ti, ¹²Mg, ¹¹Na, ¹³Al, ²⁴Cr, ²⁸Ni

Saken är tämligen klar. Angivelsen av kärnladdningstalen för väte, kalcium, järn, titan, magnesium, natrium, aluminium, krom och nickel ger en lyhörd astrofysiker omedelbart en idé om en viss spektraltyp, i all synnerhet som seriens upprepning i variation enligt en viss skala antyder relativ mängd av angivna element i potenser av två, med väte som dominerande element. Omsatt i vårt jordiska system av klassificering av solspektra skulle den angivna signalen antyda ett spektrum av en typ mellan F och K, antagligen någon variant av G-serien. Därmed har vi en chans att med optiska hjälpmedel söka ut objekt i lyssnarriktningen, som passar in på beskrivningen, och

som antagligen ligger nära i grannskapet. Skulle det ligga någon sol av G-typ inom vettigt avstånd och i den riktning varifrån utsända signaler utgår, är det sannolikt att denna sol håller ett planetsystem, där medvetet liv just nu signalerat signalelementet på sin centralsol som en uppmaning till vidare korrespondens.

En annan uppgift fås gratis, om meddelandet skulle råka upprepas i rytmisk följd med ett intervall om ett visst antal timmar, antydande att sändarplaneten roterar under detta intervall som has. Genom noggranna observationer under en längre tid skulle vi här på jorden antagligen kunna fastslå att tidpunkten för dagens sändning — i våra mått — försköts ett visst belopp enligt ett långperiodiskt mönster. En förskjutning om i medeltal 5 minuter per rotationsperiod — låt oss säga 28 timmar — skulle enligt ett långperiodiskt mönster om t. ex. 390·24 jordiska timmar, faktiskt ge upplysningen att den okända planeten har en egenrotation om 28 timmar, jordiskt mått, och roterar sammanlagt 28·60/5 varv per omlopp runt sin lokala sol, alltså 336 lokala dygn, under en jordisk tid av 390 dygn. En sådan upplysning säger oss att planeten måste ligga relativt nära sin centralsol. Dennas storlek ges i viss mån ur dess spektrum — med vissa reservationer — och eftersom den antagligen påminner om vår egen sol i storlek och intensitet bör planeten ligga på ett avstånd av ca 100 millioner km från sin centralsol, med andra ord på en bana som skulle motsvara något mellan Venus och jorden i vårt system. Vidare är dess rotationstid av samma storleksordning som jordens och Mars'.

I och med att en planet A mottagit ett lapidariskt meddelande från planet B med vissa upplysningar antydande intelligens i allmänhet, litet fysikaliska och kemiska fundamenta samt positionsangivelse i form av spektrums huvuddrag, bör naturligtvis A formulera ett vettigt svar för retursändning, i den mån A nu råkar vara kapabel till ett sådant företag. Svaret bör därvid ha i stort sett samma uppställning som det mottagna meddelandet för att visa att »Edert ärade av xxoox» blivit mottaget och annoterat. En utökning av primtalserien utöver 19 till 23, 29, 31... kan vara på sin plats som ett »Uppfattat». Vidare bör vissa egenheter i ens lokala sols spektrum poängteras, t. ex. ett inslag av element ²¹Sc, skandium, • • • • •, som en identifieringssignal. Därmed kan A starta sändning mot B för en längre tid framåt, fullt medveten om att inte

Om B en dag uppfångar meddelandet från A bör han, hon eller det så fort som möjligt formulera en variant av tidigare signal, som envetet sänts i kanske 1 000 år, varvid primtalserien utökas till... 33, 37, 41, 43... och avsändarens lilla specialitet, element 21, • • • • •, sänds som lystringssignal för att ge till känna att »Edert ärende av xxoox» är mottaget, annoterat och omedelbart besvarat. När A en dag efter träget lyssnande under 31,8 år plötsligt finner att ingående signal från B ändrat karaktär med inslag av • • • • • och kanske någon annan upplysning av lokal innebörd är saken tämligen säker att avståndet A-B är $31,8/2 = 15,9$ ljusår; därmed återstår endast att omedelbart skicka ny signaltyp till B för att denne efter ytterligare 15,9 år blir varse de avstånd i rymden, som skiljer korrespondenterna åt. Och därmed är fältet öppet för vidare tankeutbyte för lång tid framåt i tiden, varvid utväxling av data rörande planeternas respektive yttre förhållanden, atmosfär och dominerande element i olika kombinationer relativt snabbt — under några hundra års tid — kommer att ge en antydning om vederbörande livsformers kemiska miljö i stora drag. Tecken för summation, subtraktion och enklare matematiska operationer bör naturligtvis snarast utbytas för att förenkla resonemangen, likaså symboler för mer komplicerade kemiska strukturer, allt något som med viss uppfinningsförmåga kan sändas i serier av • • • -typ. Utväxlingen av nyheter kan kanske verka gå relativt trögt, men man har tiden för sig. På många håll inom universums ram av stor tomhet och stort kraftspel har antagligen idéutbyte påbörjats för mycket länge sedan, kanske med fler än 2 deltagare i alltmör utvecklad medvetenhet om egna och det helas möjligheter.

Gradvis framväxer en bild ur signalseriernas mångtydiga punkt-streck-mönster, något rörande liv och miljö på en avlägsen värld utom räckhåll för direkt inspektion inom närmaste 1 000, kanske 10 000 år. En del information kommer antagligen så småningom att kunna överföras som våra nuvarande telemetrerade bilder och därmed ge en viss illustration av saker och ting som svårigen kan sändas som teckenserier enbart. Gradvis skulle vi — kanske relativt snart — få en inblick i de yttre förhållandena för de organismer som på denna fjärran värld sänder data om planeten och sig själva. Det är väl möjligt att inom viss tid respektive sändarorganismer A och B utväxlar bilder av sig själva som en akt av hövligt intresse.

Det som i första omgången kommer att utbytas är naturligtvis enkla data rörande temperaturnivåer, atmosfärers komponenter, strålningen från en livsaktiverande sol, organismer i aktivitet och organisation, medveten planering. Mycket av den information som översänds från ömse håll kommer att innehålla ogripbara data, förståeliga enbart för avsändaren, men temat förblir detsamma: försök att fånga något av en gemensam nämnare för två medvetenheter, nu i kontakt med varandra för att tillsammans så småningom aktivera varandras möjligheter att begripa lite mer av liv på avancerad nivå.

Senare kan möjligen tiden vara inne för planering av utbyte av material-med-informativ-innebörd, det som inledningsvis betecknades som projekt 3. Det är inte helt uteslutet, ur rent teknisk synpunkt, att i och med att kontakt ernåtts mellan två avancerade organismtyper på vettigt avstånd, låt oss säga inom 10–20 ljusårs räckhåll, viss riktad översändning av informativa paket av material, oorganiskt och organiskt, skall kunna genomföras, ett första försök till målsökande interstellarfärd. Genomförandet av ett sådant projekt fordrar naturligtvis en driven teknisk utveckling, men i stort sett är chansen klart positiv.

I stort sett bygger ett sådant projekt på avsändande av en inte alltför märklig satellit med organ för kursinställning mot angivet mål, varvid under den första sträckan ut från avsändarens planetsystem kursen kontrolleras med radarstråle från hemmabasen, något som inte är alltför besvärligt att åstadkomma. Sedan blir kursinställningen enbart beroende av ett fotoögas envetna blickande mot den sol som utgör destinationsorten — allt under en tid av ca 10 000 år per ljusårs avstånd, om utgångshastigheten rört sig omkring vad vi själva nu kan uppnå, nämligen ungefär 30 km/sek. Det är emellertid tämligen säkert att vid detta laget nyare drivanordningar baserade på jon- eller foton-strålning har kommit i praktiskt bruk för att långsamt få upp farten till något omkring 30 000 km/sek; mer är antagligen orealistiskt att tänka sig, men det är i varje fall omkring en tiondel av ljushastigheten. Med ett interstellarakavstånd av 10 ljusår kommer transporten i varje fall att ta minst ett par hundra år i betraktande av den relativt långsamma accelerationsförmågan för dylika aggregat. Anordning för successiv deceleration och nedbromsning måste naturligtvis utlösas på lämpligt avstånd från bestämningsorten så att inträde i målområdets planetsystem kan ske med en så pass låg hastighet att lokala manövrer kan genomföras inom en begränsad region med en diameter av en 1 milliard km.

Det är här nödvändigt att i och med infart i destinationsortens planetsystem en kortvägssignal slås på som ledning för väntande på en viss planet att inkommande skepp nalkas. Findirigering bör kunna genomföras med lokala radarorgan i samverkan med satellitens känsel- och manöverorgan; neddirigering till bestämmelseorten bör inte vid detta stadium välla några större besvärligheter, under förutsättning att allt inom satelliten fungerat som det skall under dess mångsekel-flykt genom tomrummet.

Och det som översänts och inväntats under stort tålamod? Här är fältet fritt för alla tankekombinationer. Hur skulle vi själva föreställa oss ett koncentrat av vårt eget liv och utvecklingshistoria inom den inramning som är allt annat levande i skiftande oorganisk miljö under årmiliarders lopp? Allt inom en volym av några kubikmeter, kanske mindre. Det kan här inte bli fråga om något mer än ett par axplock ur den omätliga rikedom av variationer på temat liv som småorganismer representerar, som här kan översändas i nedfruset tillstånd och varsamt tinas upp på främmande ort för att i nyväckt utveckling ge vittnesbörd om den gemensamhet som binder samman allt som lever och haft tillfälle att utvecklas till medvetenhet om liv. Litet markjord, några typer av fastväxande liv, några småkryp — allt i främmande utformning, men dock vid närmare skärskådande antagligen endast varianter på ett tema, som vi fångat långt innan.

Och kanske några mikrofoton, som i förstoring ger en glimt av en främmande världs skönhet, så som den uppfattats av någon som är hemma där. Något som representerar ett urval av det vederbörande finner vara typiskt för sin egen miljö, antagligen ett urval som ger mer av personlighet och framtida kontaktmöjligheter än alla signaler och allt material som så småningom kan väntas sändas genom stor rymd. Något som möjligen redan pågått under lång tid, långt innan vi kommit på idén att lyssna och vänta.

STÖDFONDENS POSTGIRO
23 90 52 - 4

SVENSK UFO - 80

Lokal: 88:an, Stora gatan 88, Västervik

Svensk UFO-80 är ett arrangemang bestående av en hel veckas aktiviteter, med föredrag och filmföreläsningar inom olika tvärvetenskapliga områden, som vänder sig till både UFO-intresserad och allmänheten.

Måndag 30 juni	kl 16.00	Öppnande av riksorganisationen UFO-Sveriges ordförande.
	kl 16.30	Stillbildsfilmen "UFO – flygande tefat".
	kl 17.30	Föredrag av redaktör Carl-Axel Jonzon, från tidningen UFO-information.
	kl 19.00	Föredrag av Jan Fjellander, Stockholm.
Han är verksam inom Föreningen för Psykobiophysik, och talar om UFO-fenomenet ur parapsykologisk synvinkel.
Tisdag 1 juli	kl 16.30	Stillbildsfilmen "Förntida gåtor".
	kl 17.30	Föredrag av ingenjör Henry Svensson, Mariestad.
Han talar om de beviskraftigaste fall han träffat på i sin verksamhet som ufolog under många år.
	kl 19.00	Carl-Anton Mattsson, Nyköping, presenterar nytt material innehållande Henry Kjellsons opublicerade sista forskningsresultat ang. Keopspyramiden och de gamla egyptiernas högt utvecklade förntida teknik. Mattsson dokumenterar detta med egna diabilder från sin Egyptenresa.
Onsdag 2 juli	kl 16.30	Stillbildsfilmen "UFO – flygande tefat".
	kl 17.30	Föredrag av meteorolog Anders Nylund, verksam vid SMHI, Norrköping. Han skall berätta, med hjälp av diabilder, hur väderprognoser kommer till.
	kl 19.00	Bibliotekarie Håkan Blomqvist, Arkivet för UFO-forskning, visar diabilder och berättar om AFU:s verksamhet, samt de senaste rönen och teorierna inom UFO-forskning.
Torsdag 3 juli	kl 16.30	Stillbildsfilmen "Rymdens värld".
	kl 17.30	Föredrag av astronomidocent Aage Sandqvist berättar om förutsättningarna för liv i universum.
	kl 19.00	Kvällens långväga gäst heter Willy Wegner, och kommer från Danmark. Han redovisar om dansk UFO-forskning och om danska UFO-händelser.
Fredag 4 juli	kl 16.30	Stillbildsfilmen "UFO – flygande tefat".
	kl 17.30	Representanten från Norge är Kolbjörn Stenödegård. Stenödegård är ordförande i Norsk UFO-center, och håller föredrag om norsk UFO-forskning och norska UFO-händelser.
	kl 19.00	Fil. lic. Arne Groth berättar om parapsykologiens och livets samspel i naturen och om paranormala fenomen och hur dessa påverkar vår vardag. A. Groth kommer även att visa några praktiska demonstrationer.
Lördag 5 juli	kl 17.30	Stillbildsfilmen "UFO – flygande tefat".
	kl 19.00	Stor fråge- och debattpanel, där åhörarna bereds tillfälle att ge sig in i diskussionerna.

"Reservation för ändringar".

Entré: En dag 15 kronor. Veckokort (6 dagar) 60 kronor.

Veckokortet, som inkluderar hela veckans evenemang, och som tillförsäkrar Er en sittplats vid fullsatt lokal, kan beställas i förväg genom inbetalning av 60 kronor till postgiro 84 12 82-7 VTF.

Reservera en vecka av Er semester till denna träff för UFO-intresserade från hela Norden.

Arrangör: VÄSTERÅS TVÄRVETENSKAPLIGA FÖRENING
VÄSTERÅS KULTURNÄMND